

Formanden har ordet september 2017

At være fodbolddommer er en fantastisk hobby- og en livsstil, uanset på hvilket niveau, man dømmes. At der er fodbolddommere nok – dygtige og kompetente, er også helt afgørende for de mange hundrede tusinde, der spiller fodbold. Uden en dommer falder fornøjelsen vist hos alle. Samtidig med, at dommergerningen er fantastisk, spændende, udfordrende og sund, så er den også krævende, både i tid, faglighed, fysisk og mentalt. DFU har i sin tilgang, at alt omkring dommergerningen skal være i balance og rimeligt – vi formulerer det således: Der skal være balance mellem de vilkår, rammer og muligheder, dommerne har, og de forventninger, der stilles til dem fra spillere, klubber, organisationer og øvrige som eks. tilskuere, forældre og pressen.

Efterårssæsonen er i fuld gang – og alle dommere har nok at se til. Og hvordan er det så med balancerne – forventningerne fra alle til dommerne – og dommernes vilkår og muligheder?

Der er balance i de forhold, der er for vores kvindelige topdommere. En ny sportslig aftale mellem DBU, Kvindedivisionsforeningen og DFU blev indgået for mere end 1 år siden. Intentionerne i aftalen er af alle parter holdt, og der er et virkelig godt samarbejdsgrundlag, hvor det sportslige fylder det meste. Aftalen og hele tilgangen fra alle er et virkelig godt eksempel på nytten ved åben og ærlig dialog, hvor alle giver og tager for at finde balancerne.

At være elitedommer kræver meget. Fysisk træning, konstant planlægning og tidsmæssig fleksibilitet, konstante prioriteringer og valg, hvor familie og venner ofte må vige, fokus på kost, restitution og forberedelse, stor faglighed på fodboldloven og praktikken og et konstant mentalt overskud. Forståelsen for, at dommere kan lave fejl er ikke stor – og dommerfejl kan være fatale for en kamps afgørelse. Derfor skal topdommernes vilkår og muligheder være balancerede i forhold til dette og alle andre forventninger. DBU, Divisionsforeningen og DFU er enige. Og et nyt yderst konstruktivt dialogforum mellem de 3 parter er påbegyndt. Og der er meget at rose og anerkende hinanden for. Og i god åben dialog drøftes og

anerkendes – med ønske om at fastholde – og så er der fra alle også ønsker om nye tiltag og forbedringer. Det kan være alt fra bedre WIFI på stadion til holdskemaendringer, til ernæringsrigtig kost efter kampen – eller til de store overordnede vilkår som tid, honorering og krav.

Fra efterårets start er 5 dommere mere deltidsprofessionelle, så der i Superligaen nu er 7 deltidsprofessionelle dommere. Der er også 7 internationale dommere i rækken. Flere af de internationale dommere er også deltidsprofessionelle, men der er ikke 100% sammenfald. Alle dommere i rækken er særdeles dygtige og kompetente, ellers dømte de ikke Superliga! Men når der ind i mellem drøftes, hvem der er bedst – og at de bedste er de internationale – eller de deltidsprofessionelle, så hopper kæden af. I DFU mener vi ikke, en sådan drøftelse er særlig relevant – og reelt slet ikke muligt at gøre objektivt. DFUs pointe er, at de 7, der er internationale, er velegnede til at dømme internationale kampe, og de 7, der er deltidsprofessionelle er dem, der har stor nytte og gavn af denne mulighed.

Der er i rigtig mange forhold for breddedommerne også en fin balance. I de daglige fungerer hele det administrative setup. DBUs medarbejdere og de mange frivillige i arbejdsgrupperne, hvor de fleste også er medlem af DFU, arbejder hver dag dygtigt og ihærdigt på at få alt til at nå sammen. Derfor er det så ærgerligt, når noget går i ubalance – og der ikke er en nem og hurtig vej til at genoprette balancen. For det kommer til at fylde – og bliver ved med det, indtil balancen er genoprettet. Det er ubalance, når alle fodboldspillere og klubber forventer, at dommerne kan de nye regler og dommerne ikke er undervist heri. Det er ubalance, når dommerne forventer, at trænerne kan de nye regler, for det gør alle bestemt ikke. Det er ubalance, når dommerudviklerne skal rådgive dommerne i forhold, de ikke selv er undervist eller rådgivet i. Og det er ubalance, når dommerne føler sig truet eller på anden måde udsat. Og det er svært at genoprette en balance, når der i breddefodbolden ikke er et dialogforum som det kendes fra eliten. Beviset på værdien af dialogfora er tydelig – og fra DFU presser vi på. Et nationalt dialogforum for breddedommerne kan kun gavne alle – og minimere ubalancer i tide!

Tore